

Emi
V jednu chvíli oba zavřem oči
Asi ^C proto že už není víc co říct
Je to ^G zklamání toho kdo právě procit
Tyhle ^D dokonale šťastný konce

Slunce zrovna přiválo jaro
Na rovných cestách křivý stíny
A cizí masky a manekýny
a slova lásky

Můj sladký život mezi světy
Mý slepý rány bez odvěty
Nepochopitelná touha plout —
Raději shořet, než vyhasnout!

Když má člověk svý usměvavý stavy
Celý svět se baví s ním
Zatím co chceš-li brečet
Musíš, člověče, sám

Mám strach, že mezi náma
Hloubíš propast do neznáma
Že se někde ve mně snažíš nadechnout —
Raději shořet, než vyhasnout!

Za oknem do dvora kouř cigarety
Malý útěk před tím co ještě přežívá
Stačí slovo, proč dlouhý věty, když víš
Že se Bůh stejně nedívá

A tak se kolem nás stahuje neúprosný čas
A střepy loňských lét poskládám a chci zpět
Ale už nemůžu se hnout —
Raději shořet než vyhasnout!

Bojím se malých zaváhání
A všeho co se očekává
V dlani se uložit k spánku
a k ránu vstát

Schovat se všemu a všem,
Jen tak probloudit se osudem
Oslněn,
být na chvíli sám sebou

Žít sladký život mezi světy
Dávat slepý rány bez odvěty
A mít nepochopitelnou touhu plout —
Raději shořet než vyhasnout!